

[H. P. Johansen.]

Eller hvis man vil tage Eksemplet fra et helt andet Omraade, kan man nævne, at der er en meget lav Straf for de uhyggelige Forbrydelser, der bestaar i pludselig ubegrundet Vold mod anden Person. Det er blevet oplyst for os, at det ofte kun er Bøder eller kortere Hæftestrafte, der idømmes for dette; der er sikkert ogsaa Grund til at skride til strengere Straffe for disse Forseelser.

Jeg vil saa gerne sige et Par Ord angaaende Ændringen til § 268, der omhandler den Forseelse, som bestaar i at udsprede Sigtelser og grove Beskyldninger mod andre Samfundsborgere. Som enhver ved, kan en saadan Forseelse give sig Udslag paa en mere eller mindre ondartet Maade. Hvis Gerningsmanden er vel vidende om, at det er en usandfærdig Beskyldning, han bringer til Torvs, ansættes Straffen efter den nu gældende Lov til Hæfte eller Fængsel, vel at mærke, hvis man kan konstatere, at der foreligger en bevidst usand Sigtelse; men det er jo meget vanskeligt at paavise, og derfor er Paragraffen, efter hvad Jurister siger, saa at sige uanvendelig. Forholdet kan imidlertid ogsaa være det, at Gerningsmanden ikke har rimelig Grund til at tro, at Beskyldningen er sand, med andre Ord, at han ikke tilbørligt har undersøgt det Forhold, han udtaler sig om, hvad man dog vel absolut maa sige at han har Pligt til. I saa Tilfælde ansættes Straffen efter det nye Forslag til Hæfte eller Fængsel, under formildende Omstændigheder til Bøde. Denne sidste Bestemmelse er det nye og indeholder naturligvis en Skærpelse af § 268, idet det nu altsaa bliver saadan, at den, der fremsætter Beskyldningen, over for Retten skal kunne godtgøre, at han har haft rimelig Grund til selv at tro paa, at Beskyldningen var sand. Men det er sikkert ogsaa nødvendigt at kræve dette, hvis man skal kunne ramme den Slags Forseelser.

Saadan vilde jeg sikkert kunne nævne en lang Række Bestemmelser i det nye Forslag, ifølge hvilke Straffen forhøjes, men hvorom der næppe bliver Strid her i Tinget. Derimod synes man at have kunnet spore en vis Betænkelighed over for § 129 a. Men mon det ikke skyldes, at der lægges noget helt andet ind i Paragraffen, end der i Virkeligheden staar i den. Jeg har set en Fortolkning, der kort og godt gik ud paa, at nu koster det 6 Maaneders Fængsel at sige noget usandt om Regeringen. Der er dog vist Grund til at pege paa, at naar man i den Grad maa overdrive for overhovedet at komme til at angribe en Bestemmelse,

er Paragraffen vist ikke saa slem, at der er Grund til at nære særlig Ængstelse for den. Thi det er i hvert Fald slet ikke det, der er Tale om. For det første er det ikke blot Regeringens Medlemmer, som § 129 a tager Sigte paa, det er et meget stort Antal Borgere, der beklæder Embeder og udøver Tilidshverv her i Landet. For det andet er det ikke ethvert usandt Referat, der kan rammes af denne Bestemmelse; det er kun Referater fra visse Møder, der kan være Tale om, og det er kun bevidst usande Referater, det, man paa godt Dansk kalder oplagt løgnagtig Fremstilling, der kan rammes. For det tredje er de 6 Maaneders Straf jo det rent undtagelsesvise, idet det er Maksimum. Det hedder i Lovforslaget, at med Bøde, Hæfte eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder o. s. v. Det forekommer mig at være aldeles misvisende, naar man blot slynger en saadan Paastand ud som denne, at nu koster det 6 Maaneders Fængsel at sige noget usandt om Regeringen. Men det er forstaaeligt, at Medborgere, som faar en saadan Oplysning, bliver betænkelige ved Bestemmelsen. Det er for Resten interessant at lægge Mærke til, at den samme Fortolker, der gaar saa let hen over denne Bestemmelse, slutter med at sige med et Hjertesuk: Vi kan ikke lye af at gaa og passe paa ikke at kritisere Regeringen for stærkt! Jeg tror, man med god Samvittighed kan berolige denne Mand med, at der stadig vil blive en vid Mark for overdreven Kritik af Regeringen, selv om dette Forslag bliver gennemført; den paagældende behøver sikkert ikke at blive arbejdsløs af den Grund. Men det bliver altsaa strafbart, hvis Bestemmelserne vedtages, at fremsætte bevidst usande Referater af Udtalelser fra Retsmøder, kommunale Møder, Rigsdagsmøder o. lign., og det bliver tillige strafbart bevidst usandt at tillægge Repræsentanter i saadanne Raad Handlinger, som de overhovedet ikke har foretaget, vel at mærke dog kun i de Tilfælde, hvor man kan fastslaa, at saadanne urigtige Oplysninger vil skade vedkommende i det almindelige Omdømme.

Det er det, Paragraffen indeholder. Saa kan man jo diskutere, om den vil skade Pressen i Almindelighed. Jeg tror ikke, den vil gøre det. Thi jeg tror, at det kun vil være de allerværeste Ting, der vil kunne blive ramt af denne Bestemmelse. Det vil kun være saadanne Ting, som i Virkeligheden ingen hæderlig Pressemand hverken vil forsvare eller lægge Navn til.

Jeg synes, det har været ret interessant at følge de Kommentarer til Lovforslaget,